

جرجانی و فرهنگ پزشکی

دکتر فریبهرز معطر

علوم پزشکی که بعدها در قرن ۱۸ و ۱۹ در اروپا متداول شد، به شمار آورد. توجه ویژه جرجانی برای به تحقق درآوردن خواسته خود — که در بالا گفته است — افزودن مبحث «منافع اعضای حیوانات» به نام کتاب منافع الاصحاء الحیوانات من الذخیره، به انتهای کتاب نهم «ذخیره خوارزمشاهی»^(۲) است. پس از کتاب «ذخیره خوارابادین» — در مورد داروهای مفرده و مرکب — به آخر کتاب «ذخیره» نیز دلیل گویای دیگری، برای عملی نمودن مقصود است.^(۳)

از ویژگیهای دیگر جرجانی، ذکر مباحث نظری و عملی پزشکی در یک کتاب است، که عملاً همان گونه که ذکر کرده است با طالعه این دایرة المعارف بزرگ، پزشکان و دانشجویان علوم پزشکی از مراجعه به کتابهای دیگر بی نیاز بودند.

هنر جرجانی در تنظیم کتاب «ذخیره خوارزمشاهی» و تألیفات پزشکی، فلسفی، اخلاقی دیگر این است که مطالب را به گونه‌ای کامل و دقیق، جزو به جزو طبقه‌بندی کرده و در ابتدای هر کتاب (یا بخش) فهرست مطالب آن کتاب (یا بخش)، را ذکر و سپس به ترتیب به تحریق مطالبی میردازد. این دقت نظر و کیفیت طبقه‌بندی و رسا بودن مطالب نشان دهنده این است که بویژه از شیوه استاد خود این ابی صادق بخوبی از شیخ الرئیس ابوعلی سینا (که در زمینه فوق، در دنیا پزشکی نمونه و پیشگام است) متأثر می‌باشد، با مطالعه اثار جرجانی این تأثیرپذیری را می‌توان بخوبی ملاحظه کرد.

کلیه پژوهشگران داخلی و خارجی تأثیر جرجانی را بر انتلای علوم پزشکی و بویژه زبان فارسی، بسیار با ارزش و گرانها ذکر کرده و از او تقدیر نموده‌اند.

الگود در این مقایسه جالب توجهی کرده و می‌نویسد:

اثر جرجانی [ذخیره خوارزمشاهی] بر دانش ایرانی همانند تأثیر انجيل بر نظر انگلیسي است.^(۴)

شاید بتوان به جرأت اظهار نظر کرد که: تدوین «ذخیره خوارزمشاهی» برای نثر علمی فارسی و علوم پزشکی را می‌توان هم ریدی با ارش و اهمیتی دانست که «شاهنامه» فردوسی برای ادبیات و تاریخ ایران داشته است. این اهمیت را می‌توان در پراکنده‌گردن و گسترش سریع و وسیع آثار جرجانی در ایران و کشورهای فارسی زبان دانست که پس از جرجانی بیشتر دانشمندان ایرانی اثار پزشکی خود را برایه «ذخیره خوارزمشاهی» و سایر آثار جرجانی بستانه‌اند و این تأثیر — تا نفوذ فرهنگ عرب به این کشور پایدار بود.

وجود نسخ فراوان «ذخیره» و دیگر آثار جرجانی در کتابخانه‌های کشورهای گوناگون شرق و غرب، خود

خارجی آنها می‌تواند — حتی در این زمان — خدمت بزرگی به تسهیل فراگیری فون پزشکی و غنای زبان علمی فارسی باشد. خدمت دیگر جرجانی، گردآوری کلیه دانشها پزشکی آن زمان، و تدوین آن به صورت یک دایرة المعارف علوم پزشکی است، تا به کفته خود، جویندگان و طلاب علوم پزشکی را از مراجعت به کتابهای دیگر، بی‌نیاز کند:

و... خاصیت این کتاب، تمامی است، از بهر آن که قصد کرده است تا اندر هر بابی انج طبیب را اندران باب باید دانست، از علم و عمل به تمامی یاد کرده اید و معلوم است که بر این نسق هیچ کتابی موجود نیست و اگر چه اندر علم طب بسیار کتابها، بزرگ کرده‌اند لکن هیچ کتابی نیست که طبیب از آن کتاب به کتابهای دیگر مستغتی گردد و تا اندر هر غرضی و مقصودی به کتابهای دیگر بی‌نیاز باشد و از هر جایی بجاید مراد او حاصل نشود و این کتاب چنان جمع کرده امده است کی طبیب را اندر هیچ باب به هیچ کتاب دیگر حاجت نباشد و به سبب بارگشتن به کتابها بسیار، خاطر پراکنده نشود و خادم دعاکو اندر آن روزگار علم طب همی خواند و کتابهای طبی همی نگریست بسیار تمدنی کرد کی کتابی بایستی کی انج از طب همی باید

دانست اندر آن کتاب جمع بودی و بین نسق هیچ کتابی نیافت، پس به برگات دولت این خداوند انج تمدنی کرده بود قصد کرد تا ساخته شد و غرض خادم دعاکو اندر ساختن این کتاب آن بود کی اندر روزگار این خداوند چنین کتابی حاصل گردد. و چنین بیادگاری از خادم اندر دولت او بماند...^(۵)

با توجه به مطالب فوق و نظر صریح جرجانی برای تدوین یک مرجع کامل علوم پزشکی، شاید بتوان او را پیشگام نهضت تدوین دایرة المعارف‌های علمی بویژه هزار سال پیش — احساس شده بود. وی در مقدمه «ذخیره»، به شرح زیر اشاره می‌کند.

در حدود یکصدسال پس از ظهور شیخ الرئیس ابوعلی سینا، دانشمند عظیم الشان ایران و نایفه بزرگ شرق، دانشمند بزرگ دیگری در عرصه علوم پزشکی ایران ظاهر شد که تائیر بسیار بر زبان و دانش پزشکی ایران و شبه قاره، از خود باقی گذاشت. سید اسماعیل جرجانی با نوشتن مهمترین اثار خود به زبان فارسی، راهگشای محققین و دانش پژوهان بعدی شد که اثار خود را به زبان فارسی تالیف کند.

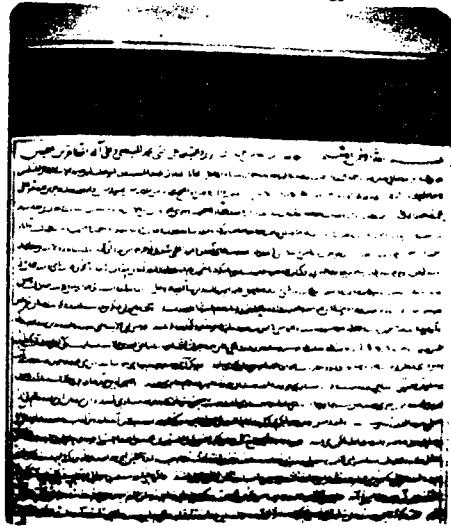
استاد محمود نجم آبادی در کتاب «تاریخ طب»، آغاز تجدد و طب ایرانی را مربوط به ظهور جرجانی و تالیف «ذخیره خوارزمشاهی»، دانسته و معتقد است:

آن می‌رساند که «ذخیره»، پس از قریب پنج قرن پس از هجرت پیغمبر اسلام (ص) مورد نظر قرار گیرد و ازان گذشته شخص و تعین ملی هم بدان اضافه شده که مؤلّنان از قید (قیود) سابق که زبان طبی تاریزی بوده، رهایی بایند و راه جدید و ملی و میهni را در تالیف کتابهای طبی برگزینند...^(۶)

به نظر این جانب، افزون بینظارات محققانه استاد نجم آبادی (در پیشگام بودن جرجانی در تدوین اثار پزشکی و علمی به زبان فارسی) مهتمرین خدمت بالارزش جرجانی احیاء زبان فارسی علمی و کاربرد اصطلاحات علمی، پزشکی به زبان فارسی است. این مهمن که امروزه نیز یکی از مشکلات قابل توجه زبان فارسی می‌باشد بخوبی توسط جرجانی — در حدود یک هزار سال پیش — احساس شده بود. وی در مقدمه «ذخیره»، به شرح زیر اشاره می‌کند.

و اگر چه این خدمت به پارسی ساخته آمده است. لفظهای تاریزی که معروف است و بیشتر مردمان معنی آن دانند و به تاریزی گفتن سیکتر باشد، آن لفظ، به تاریز گفته آید تا از تکلف دور باشد و بر زبانها روانتر باشد و از این لفظها بیشتری به پارسی گفته آید تا هیچ پوشیده نماند این شاءله...^(۷)

مسائله خایگزینی اصطلاحات علمی خارجی، بویژه اصطلاحات پزشکی، همان گونه که در بالا اشاره شد، امرورزه هم از مسائل مهم زبان فارسی بوده و از سالها پیش، کوشش‌های با اهمیتی توسط محققین، و فرهنگ‌سنجان برای انجام آن به عمل آمده، ولی هنوز کتابهای پزشکی ما مملو از اصطلاحات خارجی است که با النای فارسی نگاشته شده‌اند. در حالی که معادل بسیاری از این اصطلاحات در کتب پزشکی جرجانی بویژه «ذخیره خوارزمشاهی»، بد کار برده شده و استخراج و انتشار این اصطلاحات و برایسری معادل

آن دهندۀ گستردگی نفوذ طب و زبان فارسی و تفکر
می‌جرجانی در دورترین نقاط گیتی است.

برجانی به مسأله بهداشت و پیشگیری از ابتلاء به
ماربهای توجه ویرهای مبذول داشته و حتی به گونه‌ای
می‌دانه کتاب سوم از دایرة‌المعارف پژوهشکی خود
دخیره خوارزمشاهی، را به این موضوع اختصاص
ده است. او در کتاب فوق الذکر با نام «اندر تدبیر نگاه
تمن تدرستی» در چهارده بخش با گفتار کلیه
نائل مربوط به بهداشت محیط، مسکن و بهداشت
دی را مورد بحث قرار داده و به طور مفصل به مسأله
آب، تغذیه، و نوشابه می‌پردازد.^(۸)

علقۀ جرجانی به این مسأله و اهمیتی که او برای این
راخه از علم پژوهشکی قائل است، بخوبی از این نکته
قبل برداشت است که او افزون بر «ذخیره»، در کتاب
«الاغراض الطیسه» (با اینکه هدف از تدوین آن ارائه
پا منتهی مختصر شری از ذخیره بوده است) این مبحث را
قدکی گسترش داده و در کتاب دوم از «الاغراض» در
آن خوازندۀ گفتار به تشریح مطالب فوق می‌پردازد و بویژه به
مسأله البیسۀ گوناگون و تأثیر آن بر سلامتی فرد، توجه
لجه‌های مبذول می‌دارد.^(۹)

«ذخیره» سید اسماعیل، افزون بر این در گفتاریست و چهارم از
کتاب سوم «الاغراض» به مسأله آراستگی و پاکیزگی
بنی‌تنکیه کرده، و توجه مذکور به بهداشت فردی را
بسیار بالازش، و از عوامل مهم حفظ تدرستی یاد
می‌کند.

Georges جرجانی دارای اطلاعات گسترده علمی در زمینه
لئون شکسته‌بندی و ارتقیه بوده و بویژه این اطلاعات خود
جعفر را در کتاب هفتم «ذخیره»، کتاب «سوم الاغراض» و
کتابهای دیگر پژوهشکی خود تشریح می‌کند. مطالب
پیش از زیاد و متعدد درباره جراحی در دو کتاب
فوق الذکر نشان دهندۀ داشت عینک او در قسمت
عملی از علم پژوهشکی بوده و تمايزگر توجه او به این
شاخه از پژوهشکی است. این مسأله نشان می‌دهد که
دانشمندان اسلامی در این زمینه از علم جراحی، از
پیشرفت سیاری برخوردار بوده‌اند.

الگود، مورخ تاریخ پژوهشکی ایران، بویژه ضمن اشاره
به ذکر مشاهدات سالینی توسط جرجانی (در
«ذخیره») به این موضوع اشاره دارد که جرجانی برای
نخستین بار در مبحث بیماریهای گلو ارتباط بین
«اگزوفاتالمی» و «گواتری» را شتصد سال پیش از کشف
مجدد آن توسط پاری^(۱۰) شرح داده و مطرح کرده
است. این موضوع نیز خود دلیل اشکار دیگری بر
دقت نظر و احاطه کلی جرجانی بر داشت پژوهشکی
است.

Georges جرجانی مطالب علمی و مشاهدات طبی و بالینی
خود را به زبان ساده و واضح گفته و راهنمایی‌های
از زندگانی برای پژوهشکی ایرانی کرده است. این موضوع،
هدف جرجانی را - که تالیف کتابهایش به عنوان کتب
درسی (ومرجع) برای پژوهشکان و دانشجویان علوم
پژوهشکی است - آشکار می‌سازد. در موارد بسیاری،
جرجانی، نظرات دانشمندان عتیق یونان و روم و
اساتید بزرگ پژوهشکی اسلامی را شرح داده و حتی
اصلاح می‌کند. برای نمونه، در کتاب پنجم «ذخیره»، از
نظر جالینوس برای استفاده از عصاره جو، به همراه
فلفل در درمان دفع کرده و ایرادات دانشمندان
دیگر را بر نظر جالینوس که این تجویز را اشتباه
می‌داند با ذکر دلایل علمی، تاوارد اعلام می‌کند.^(۱۱)

... و من خود تأثیر قوی و کامل آتش دارو را در
تفویت دل ملاحظه نمود [هادیه]^(۱۲)...
و یا در جایی دیگر در مورد «ادیه، مرکبۀ» می‌نویسد:
... و من خود این تریاق را ساخت و آزمود و در آن

منافع بسیار دید.^(۱۳)

Georges جرجانی مجاوز از نهد سال پیش به مسأله
«خود درمانی»، که امروز هم، یکی از مسائل و مشکلات
عالی پژوهشکی را تشکیل می‌دهد توجه کرده و بیماران را
بویژه از «خود درمانی» نهی می‌کند. او در کتاب
«ذخیره» می‌نویسد:

... و من فردی را دیدم که معجون های سیار برای
نزایدۀ می‌خورد، او روز به روز ضعیفتر شد تا عاقبت
حرارت به او غالب شد و رگهای او پاره گردید و تلف
شد.^(۱۴)

Georges جرجانی در زمینه جراحی دارای اطلاعات
گسترده‌ای می‌باشد ولی در کل، احتیاط را از دست
نداشته و درمان دارویی را بر درمان جراحی ترجیح
می‌دهد. در کتاب ششم «ذخیره» در مبحث سنگهای
مجاری ادراری ذکر می‌کند که باید ابتدا با استفاده از
داروها، درمان را شروع کرد، ولی اگر درمان دارویی
کارایی نداشت، در این صورت، باید درمان جراحی را
انجام داد.^(۱۵)

Georges وی در اعمال جراحی، بویژه به دوختن محل زخم
معضلات و مشکلات حقیقی بشر بوده و با وجود
پیشرفت حرث انجیز تکلوفی و کاربرد دستگاه‌های
پیچیده الکترونیکی نزای کمک به شناسایی و درمان
این بیماری لاعلاج قرن، هنوز پژوهشکان و کارشناسان
علوم پژوهشکی از درمان کامل این عارضه عاجز مانده‌اند.
سید اسماعیل^(۱۶)، «غمی بر شمردن انواع سلطانها، داروها
و خوارزمشاهی^(۱۷)، اعلایه^(۱۸)»، ضمن این عرضه از میزان
العلایه، درمان را شروع کرد، ولی اگر درمان دارویی
کارایی نداشت، در این صورت، باید درمان جراحی را
انجام داد.

Georges طب اطفال نیز مورد توجه جرجانی بوده است. او در

هشت بخش، مسائل مختلف مربوط به این طب را در
کتاب «ذخیره» مورد بحث و بررسی قرار داده و با
دستور العمل هایی در مورد چگونگی بریند ناف بچه،
شستن نوزاد، شیردادن، و نندان دراوردن، مراحل
 مختلف طب اطفال را مورد بررسی قرار داده و

بیماریهای گوناگون کودکان را به گونه‌ای مفصل تشریح
می‌کند. حتی به مسأله مهم و تربیتی انتخاب دایه برای
طفل نیز توجه کرده و در این زمینه استفاده از
راهنمایی‌های قابل توجهی ارائه می‌کند.^(۱۹)

Georges با در نظر گرفتن این مورد که شرح مسائل قوی
توسط جرجانی در حدود یک قرن پیش، نشان دهنده
توجه خاص او به این شاخۀ پژوهشکی است، شاید گرافه
نباشد که او رایکی او پیشگامان واقعی «طب اطفال» در

ایران بدانیم.

Georges جرجانی در گفتار ششم از بخش دوم کتاب «ذخیره»
خوارزمشاهی، در بارۀ نگهداری از افراد سالخوردۀ و
مسن نیز راهنمایی‌های ارائه می‌دهد. افزون بر آن در
بنچ باب در کتاب «ذخیره» در مورد رسیدگی، به وضعیت

بالایی برخوردار بوده و به چه مقدار حقیقت بین و
موشکاف است.

سید اسماعیل در مورد مسأله تخصصی بودن
مفردات پزشکی و شناخت گیاهان دارویی و مواد
طبیعی نظر خود را بدین شرح بیان می کند:

... بندۀ این کتاب را ادیوه مفرده جمع نکرد و شرح
ادیوه مفرده چنانک می باید در هیچ کتاب نیست و
معرفت آن چیزی نیست، کی به قوت علم و به طریق
قیاس بسته اورد، جیز به مشاهده و سمعان توان
دانست و بندۀ را روزگار آن نبود کی در جهان بگرد کی
نباتها و داروها بینند و از ماید و از استادان پرسد و جوید
و چون لین روزگار نیافت و متقدمان چنانک می باید در
این معنی شرح نکرده اند، بندۀ برشان زیادت نتوانست
آورد...^(۲۹)

به گونه ای که دیده می شود جرجانی بخوبی به این
نکته اشاره می کند که تنها با مطالعه اثار دیگران
نمی توان در مورد گیاهان دارویی و داروهای گیاهی،
اطلاعات گسترده و فراگیری به دست اورد، برای این
کار باید به اطراف جهان مسافت کرده، گیاهان را در
جای طبیعی آنها مورد مطالعه قرار داد و اثر درمانی آنها
را آزمایش کرد.

در مقدمه کتاب «قرابادین» علت تغییر تصمیم خود و
افزودن مطالب مربوط به داروهای مفرده و داروهای
ترکیبی را شرح داده، دلیل سبک ویژه عرضه مطالب
این کتاب را که به گونه ای کوتاه بیان شده، جلوگیری از
تطویل کلام اعلام می کند.^(۳۰)

با وجود این، در کتاب «مفردات و داروهای ترکیبی»
به موارد بسیاری برمی خوریم که در طی آن جرجانی
مشاهدات شخصی خود را در مورد کاربرد یک گیاه و یا

دارویی ترکیبی با دقت نظر خاصی شرح می دهد.

هنگام مطالعه سیر اثار پزشکی وی که پس از تدوین
«ذخیره خوارزمشاهی»، تالیف شده اند، مانند «خفی
علائی الاغراض الطبیه» و «بیادگار» مشاهده می شود که
آگاهی و بینش او در زمینه شناخت داروهای
و داروسازی، کاملتر و بایه دارتر شده است.

جرجانی، افزون بر مطالعات خود، تکیه زیادی بر
اطلاعات داشمندان پیشین کرده و بیوژه از شیخ
النیس اسوعلى سینا، جالینوس، روفس و دیگران
پیاپی نقل قول می آورد. او مطالب مربوط به زهرشناسی
را در کتاب «الاغراض الطبیه»، در کتاب سوم یعنی
کتاب «معالجات» مورد بحث قرار داده و در مورد درمان
سمومیتها و مواد سمی توضیحات قابل توجهی ارائه
می دهد.^(۳۱)

هر بیرون از این، در این مورد، تصاویر جالب از اشکال
آناتومی در مورد اندامهای مختلف بدن انسان، به دست
آمده است که در برگهای انتهاشی جلد دوم یکی از نسخ
«ذخیره خوارزمشاهی» در گردیده و زوده و محقق
آلمانی در مورد این اشکال بسیار قابل توجه، مقاله
می شود که پژوهشگران غربی (باتوجه به اینکه اغلب
زبان فارسی نمی دانسته اند) قادر به مطالعه اثر
جرجانی نبوده و اطلاعات قابل توجه وی را در این علم
موردنیابی قرار نداده اند.

از نسخه شماره ۱۰۷۶ کتابخانه ویدلین اکسفورد، (در
سال ۱۷۷۲ میلادی) تکمیل و ترسیم شده است.
سید اسماعیل جرجانی به مسأله تغذیه و توجه به
آن برای حفظ سلامتی و جلوگیری از ابتلاء به بیماریهای
گوناگون نیز توجه ویژه ای مبذول داشته است. در این
علم که امروز، یکی از علوم سپاهار مهم و استه به علم
پزشکی محسوب می شود، جرجانی حاصل مطالعات و
تجربیات خود و داشمندان سلف خود را به تفصیل
مورد بحث قرار می دهد و در مورد متفاق و مضار اغذیه و
اشامیدنیهای گوناگون، شرح جالبی ارائه می دهد و
بیماران را به رعایت اعتدال در مصرف اغذیه و اسرمه
توصیه می کند.^(۳۲)

بهینه اشت دهان و دندان و رسیدنی به وضعیت
دنده اشها (که امرور، مبنای غنم دندان پیشکی است و
شاخه ای مهم از علوم پزشکی را تشکیل می دهد) نیز از
نظر جرجانی دور نبوده است. او در کتاب «ذخیره»^(۳۳)
و در «الاغراض الطبیه»^(۳۴) و سایر اثار پزشکی خود به
عوارض و بیماریهای دهان و دندان و روش درمان آنها
اشارة کرده و مسائل مهم این علم را تشریح می کند.

باتوجه به اینکه سید اسماعیل جرجانی داشمندان
محقق بسیار با تجربه علوم پزشکی است و با درنظر
گرفتن اینکه از طول عمر بالایی برخوردار بوده و اثاث
علمی خود را اغلب در سین با (که در این هنگام از
تجربه و افایی بهره مند بوده) عرضه داشته، جای تعجب
نمیست که در همه بخش‌های عرصه پزشکی و علمی و استه
مهارت یافته و با نظرات علمی و تجزیی خود را عرض
کرده است. برای بررسی عمیق و شایسته اثاث او لازم
علت اغفار زیمان را شرح می دهد.^(۳۵)

رازی و شاگردانش - از کتاب دکتر سلیمان عمار - نوسن.

- ۹- حاجی خلیفه، ملاکاتب جلی: «کشف الظنون عن اساسی الكتب والفنون»، اسلامبول، ۱۳۱۰-۱۳۲۱.
- ۱۰- علامه دهخدا، علی اکبر: «النشنامه»، چاپ تهران، ۱۳۳۴.
- ۱۱- رماورد، حسن: «فهرست کتب خطی داشکده پزشکی تهران»، تهران، ۱۳۳۳.
- ۱۲- الگود، سریل: ترجمه «تاریخ طب در ایران»، توسط دکتر باقر فرقانی، تهران، ۱۳۵۶.
- ۱۳- صفا، دکتر ذبیح الله: «تاریخ ادبیات ایران»، ج. ۲، تهران، ۱۳۴۶.
- ۱۴- عقیلی خراسانی، میرمحمد حسین: «مخزن الادویه»، بیشتر ۱۲۷۳.
- ۱۵- فیلسوف الدوله، رکن الحکما: «مطرب الانظار فی تراجم اطباء الاعصار»، تبریز، ۱۳۳۴.
- ۱۶- نجم‌نایابی - دکتر محمود: «تاریخ طب در ایران پس از اسلام»، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۳۶.
- ۱۷- یاقوت حموی، شهاب الدین: «معجم البلدان»، مصر، ۱۳۴۴.

18- Abu, L-kadir-e-Sarfraz and khan Bahadur Shaikh:

A descriptive cataloge of the Arabic, Persian and Urdu manuscripts in the library of the university of Bombay, Bombay, 1935.

19- Blochet, E.: Catalogue des manuscripts Persans de la Bibliotheque Nationale, Tome 2, Paris 1912.

20- Browne, Edward Georg: Arabian Medicine, Cambridge 1962.

21- Browne, Edward Georg: A Catalogue of the persian manuscripts in the library of the university of Cambridge, Cambridge 1896.

22- Browne, Edward George: A literary history of Persia 4 Vols, Cambridge 1951.

23- Elgood, Cyril: A medical history of persia and the eastern Caliphate, Cambridge 1951.

24- Fohnan, Adolf: Zur Quelenkunde des persischen Medizin, Leipzig 1910.

25- Hamdneh, Sami: Bibliography on medicine and pharmacy in medieval Islam, Stuttgart 1964.

26- Horn, Paul: Geschichte der persischen Literatur. Leipzig 1901.

27- Ivanow, Wladimir: Descriptive catalogue of the Persian manuscripts in the collection of the Asiatic society of Bengal; Calcutta 1924.

28- Kraft, Albrecht: Verzeichnis der arabischen, persischen und türkischen Handschriften der K.K. Orientalischen Akademie zu Wien, Wien 1842.

29- Leclerc, Lucien: Historie de la Medicine Arabe, 2 vols. Paris 1876.

30- Moattar, Fariborz: Ismail Gorgani and seine Bedeutung für die iranische Heilkunde insbesondere Pharmazie. Marburg 1971.

31- Pertsch, Wilhelm: Die Handschriften-Verzeichnisse der Königlichen Bibliothek zu Berlin, Bd. 4. Berlin 1888.

32- Rieu, Charles: Catalogue of the Arabic Manuscripts in British Museum, London 1894.

33- Schau, E.D. and Ethe, Hermann: Catalogi. Codd. mss. Bibliothecae Bodleiana, Pare XIII, Oxford 1889.

34- Schmitz, R and Moattar, F: Zur Bibliographie Ismail Gorganis, Sudhoffs Archive, Bd 57, 1973, p. 334-360.

35- Schlümer, Joh.. 1.: Terminologie medico - pharmaceutique etc. francise - persane Tehran 1874.

36- Sudhoff, Karl: Eine anatomische Sechsbilder- serie in zwei Persischen Handschriften Stud.Z. Gesch. d. Med. Heft 4. Leipzig 1908.

37- Wusstenfeld, Ferdinand: Geschichte der arabi- sehen "Arzte and Naturforscher. Heidesheim 1963.

۳۷- در این مورد همچنین مراجعت شود به: سریل، «تاریخ پزشکی»، ص ۳۳۴-۲۸۵.

۳۸- سریل، «تاریخ پزشکی ایران»، ص ۳۷۴.

۳۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب اول، گفتار چهارم و پنجم، ص ۱۶-۵۸.

۴۰- «الاغراض الطبية»، کتاب اول، گفتار سوم، ص ۹۹-۷۷.

۴۱- Sudhoff, Sudb Arch. Heft. 4 (1948) 52-42.

۴۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار چهارم و پنجم، ص ۱۷۲-۱۵۱.

۴۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب ششم، گفتار پنجم، ص ۳۷۹-۳۹۱.

۴۴- «الاغراض الطبية»، کتاب سوم، گفتار پنجم، ص ۳۵۱-۳۶۷.

۴۵- برای آگاهی بیشتر از نظرات بیم پزشکی جرجانی، مراجعه شود به مقاله محققان استاد علماء دکتر محمود نجایابادی در کتاب «تاریخ طب ایران پس از اسلام»، ص ۷۶۲-۷۴۲.

۴۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار پنجم، ص ۱۳۴۴.

۴۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۴۵.

۴۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۴۶.

۴۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۴۷.

۵۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۴۸.

۵۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۴۹.

۵۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۵۰.

۵۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۵۱.

۵۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۵۲.

۵۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۵۳.

۵۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۵۴.

۵۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۵۵.

۵۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۵۶.

۵۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۵۷.

۶۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۵۸.

۶۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۵۹.

۶۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۶۰.

۶۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۶۱.

۶۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۶۲.

۶۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۶۳.

۶۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۶۴.

۶۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۶۵.

۶۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۶۶.

۶۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۶۷.

۷۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۶۸.

۷۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۶۹.

۷۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۷۰.

۷۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۷۱.

۷۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۷۲.

۷۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۷۳.

۷۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۷۴.

۷۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۷۵.

۷۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۷۶.

۷۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۷۷.

۸۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۷۸.

۸۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۷۹.

۸۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۸۰.

۸۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۸۱.

۸۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۸۲.

۸۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۸۳.

۸۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۸۴.

۸۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۸۵.

۸۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۸۶.

۸۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۸۷.

۹۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۸۸.

۹۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۸۹.

۹۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۹۰.

۹۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۹۱.

۹۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۹۲.

۹۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۹۳.

۹۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۹۴.

۹۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۹۵.

۹۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۹۶.

۹۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۹۷.

۱۰۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۹۸.

۱۰۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۳۹۹.

۱۰۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۰۰.

۱۰۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۰۱.

۱۰۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۰۲.

۱۰۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۰۳.

۱۰۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۰۴.

۱۰۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۰۵.

۱۰۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۰۶.

۱۰۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۰۷.

۱۱۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۰۸.

۱۱۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۰۹.

۱۱۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۱۰.

۱۱۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۱۱.

۱۱۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۱۲.

۱۱۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۱۳.

۱۱۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۱۴.

۱۱۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۱۵.

۱۱۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۱۶.

۱۱۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۱۷.

۱۲۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۱۸.

۱۲۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۱۹.

۱۲۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۲۰.

۱۲۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۲۱.

۱۲۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۲۲.

۱۲۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۲۳.

۱۲۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۲۴.

۱۲۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۲۵.

۱۲۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۲۶.

۱۲۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۲۷.

۱۳۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۲۸.

۱۳۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۲۹.

۱۳۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۳۰.

۱۳۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۳۱.

۱۳۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۳۲.

۱۳۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۳۳.

۱۳۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۳۴.

۱۳۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۳۵.

۱۳۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۳۶.

۱۳۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۳۷.

۱۴۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۳۸.

۱۴۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۳۹.

۱۴۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۴۰.

۱۴۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۴۱.

۱۴۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۴۲.

۱۴۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۴۳.

۱۴۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۴۴.

۱۴۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۴۵.

۱۴۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۴۶.

۱۴۹- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۴۷.

۱۵۰- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۴۸.

۱۵۱- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۴۹.

۱۵۲- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۵۰.

۱۵۳- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۵۱.

۱۵۴- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۵۲.

۱۵۵- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۵۳.

۱۵۶- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۵۴.

۱۵۷- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۵۵.

۱۵۸- «ذخیره خوارزمشاهی»، کتاب سوم، گفتار ششم، ص ۱۴۵۶.